

Sygn. akt I C 207/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 sierpnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Dorota Łęgowska

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2023 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. D. i K. D.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę 27481,80 zł

I zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. solidarnie na rzecz powodów M. D. i K. D. kwotę 12886,07 zł (dwanaście tysięcy osiemset osiemdziesiąt sześć złotych siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 kwietnia 2022 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III zasądza od powodów M. D. i K. D. solidarnie na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

IV nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa solidarnie od powodów M. D. i K. D. kwotę 1975,91 zł (jeden tysiąc dziewięćset siedemdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) tytułem uzupełnienia kosztów procesu orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 9 grudnia 2022 r., z tym że kwotę 250,19 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych dziewięćdziesiąt dwa groszy) przez pobranie z zaliczki uiszczonej przez powodów zaksięgowanej pod pozycją U 11- (...) KU (...);

V nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 952,22 zł (dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote dwadzieścia dwa grosze) tytułem uzupełnienia kosztów procesu orzeczonych prawomocnym postanowieniem z dnia 9 grudnia 2022 r.,

Sędzia Lidia Grzelak

Sygn. akt I C 207/22

UZASADNIENIE

Powodowie K. D. i M. D. złożyli w dniu 28 kwietnia 2022 r. (data stempla operatora pocztowego) pozew do Sądu Rejonowego w Ciechanowie, wnosząc o zasądzenie solidarnie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 27481,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Ponadto wnosili o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa w całości, nadto o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W toku sprawy strony podtrzymywały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2021 r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki M. (...) nr rej. (...), stanowiący przedmiot współwłasności K. D. i M. D.. Samochód sprawcy kolizji objęty był w dacie zdarzenia drogowego ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przez (...) S.A. w W. (bezsporne).

Na podstawie decyzji z dnia 25 sierpnia 2021 r. została przyznana oraz wypłacona poszkodowanym przez ubezpieczyciela (...) S.A. w W. tytułem odszkodowania kwota 18121,50 zł (bezsporne).

Po zdarzeniu komunikacyjnym samochód osobowy marki M. (...) nr rej. (...) został przetransportowany do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., należącego do sieci naprawczej (...). W związku z brakiem porozumienia co do kosztów naprawy pojazdu, K. D. w dniu 30 sierpnia 2021 r. odebrał pojazd bez naprawy. Następnie zlecił naprawę autoryzowanemu dealerowi marki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w B., do której również nie doszło z uwagi na spór co do wysokości kosztów naprawy pojazdu (zeznania powoda K. D. k. 384 – 385).

K. D. zwrócił się do (...) P. B. Rzeczoznawstwa i Likwidacji S. Komunikacyjnych w M. o wykonanie ekspertyzy technicznej celem wyceny kosztów naprawy samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...). W ekspertyzie koszt naprawy pojazdu ustalono na kwotę 27744,13 zł, w tym podatek VAT. K. D. zapłacił wynagrodzenie za wykonanie tej ekspertyzy w wysokości 369,00 zł (ekspertyza k. 147 - 151, faktura k. 29).

W dniu 16 września 2021 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w B. – autoryzowany dealer marki M. – dokonał kalkulacji naprawy pojazdu M. (...) nr rej. (...), ustalając koszty naprawy na kwotę 35870,87 zł (kalkulacja k. 36 – 44).

Zakład ubezpieczeń decyzją z dnia 6 października 2021 r. ustalił koszty naprawy pojazdu na kwotę 32401,58 zł, uzależniając jednocześnie dokonanie dopłaty odszkodowania do tej kwoty od przedstawienia dowodów potwierdzających dokonanie naprawy. Stanowisko w tym zakresie podtrzymał w decyzji z dnia 13 grudnia 2021 r. (decyzja k. 45 – 47, 59 - 60).

W dniu 31 stycznia 2022 r. K. D. i M. D. sprzedali pojazd M. (...) nr rej. (...) w stanie uszkodzonym za cenę 6800,00 zł (umowa sprzedaży k. 64 – 65).

Koszt naprawy pojazdu, przy uwzględnieniu zakresu jego uszkodzeń związanych ze zdarzeniem drogowym z dnia 21 lipca 2021 r. wynosi 31007,57 zł brutto, w tym podatek VAT. Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym według stanu na dzień 21 lipca 2021 r. wynosi 37900,00 zł (opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. M. P. koperta k. 390).

K. D. w okresie od dnia 21 lipca 2021 r. do dnia 7 stycznia 2021 r. korzystał z pojazdów zastępczych:

- umowa najmu pojazdu zastępczego z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w okresie 27 lipca 2021 r. – 13 sierpnia 2021 r. (19 dni) w stawce najmu 130,00 zł netto tj. łącznie 3038,10 zł brutto;
- - umowa najmu pojazdu zastępczego z (...) M. L. w O. (3 dni) w stawce 98,00 zł netto tj. 350,55 zł brutto;
- umowa najmu pojazdu zastępczego z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W. w okresie 19 sierpnia 2021 r. – 2 września 2021 r. (14 dni) w stawce 110,00 zł netto tj. 1894,20 zł brutto;

- umowa najmu pojazdu zastępczego z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W. w okresie 22 września 2021 r. – 5 października 2021 r. (13 dni) w stawce 115,00 zł netto tj. 1838,85 zł brutto;
  - umowa najmu pojazdu zastępczego z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W. w okresie 5 października 2021 r. – 19 października 2021 r. (14 dni) w stawce 115,00 zł netto tj. 1980,30 zł brutto;
  - umowa najmu pojazdu zastępczego z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W. w okresie 19 października 2021 r. – 2 listopada 2021 r. (14 dni) w stawce 105,00 zł netto tj. 1808,10 zł brutto;
  - umowa najmu pojazdu zastępczego z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W. w okresie 2 listopada 2021 r. – 23 listopada 2021 r. (21 dni) w stawce 100,00 zł netto tj. 2583,00 zł brutto;
  - umowa najmu pojazdu zastępczego z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W. w okresie 23 listopada 2021 r. – 14 grudnia 2021 r. (21 dni) w stawce 98,00 zł netto tj. 2531,34 zł brutto;
  - umowa najmu pojazdu zastępczego z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W. w okresie 14 grudnia 2021 r. – 7 stycznia 2022 r. (24 dni) w stawce 98,00 zł netto tj. 2892,96 zł brutto;
- (umowa najmu k. 377 – 378, faktura k. 121, 66, 71, 73, 75, 77, 160, 189, potwierdzenie płatności k. 68, 70, 72, 74, 76, 78).

Zakład ubezpieczeń przyznał i wypłacił K. D. i M. D. odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu w kwocie 1894,20 zł – decyzja z 21 września 2021 r., 3038,10 zł – decyzja z 14 października 2021 r., 350, 55 zł – decyzja z 30 sierpnia 2021 r. (decyzje k. 32, 98, 166).

Technologiczny czas naprawy pojazdu wynosi 13 dni roboczych. Łączny czas uzasadnionego najmu pojazdu zastępczego wynosi 19 dni, przy uwzględnieniu dodatkowo 2 dni roboczych na czynności organizacyjne oraz 4 dni wolne od pracy (weekend), przy założeniu, że naprawę pojazdu rozpoczęto w poniedziałek (opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. M. P. koperta k. 390).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów, a w szczególności akt szkody (k. 111 - 378), zebranych w sprawie dokumentów powołanych powyżej, opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. M. P. (koperta k. 390), a nadto zeznań powodów M. D. (k. 383 – 384) i K. D. (k. 384 – 385).

Okoliczności związane przebiegiem zdarzenia drogowego oraz zakresem uszkodzeń w pojeździe powodów, odpowiedzialność (...) S.A. w W. za szkody powstałe w pojeździe, a będące wynikiem zdarzenia drogowego z dnia 21 lipca 2021 r. oraz wysokość uznanej i wypłaconej kwoty odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu oraz zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego nie były sporne. Wynikają wprost z akt szkody i niespornych twierdzeń stron.

Wysokość kosztów naprawy uszkodzeń samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...), stanowiącego własność powodów, będących skutkiem zdarzenia drogowego z dnia 21 lipca 2021 r., Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny wartości pojazdów oraz kosztów napraw mgr inż. M. P.. Biegły wyczerpująco wyjaśnił wnioski opinii. W ocenie Sądu, opinia ta jest logiczna, spójna i opracowana w sposób fachowy. W związku z tym, Sąd przyjął ustalenia dokonane w tej opinii za własne. Żadna ze stron nie kwestionowała w toku procesu przedmiotowej opinii.

Podobnie ocenić należy wnioski opinii biegłego sądowego mgr inż. M. P. w zakresie ustalenia okresu uzasadnionego czasu najmu pojazdu zastępczego w kontekście okresu jego naprawy.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powodów M. D. i K. D. zasługuje na uwzględnienie jedynie częściowo co do kosztów naprawy pojazdu.

Powodowie M. D. i K. D. dochodzą swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z art. 361 - 363 kc. Szkada objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powoda z tytułu uszkodzenia jego pojazdu, należało określić - według ogólnych zasad prawa cywilnego - do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiła kolizja. W niniejszej sprawie, z uwagi na fakt, że odpowiedzialność kierowcy samochodu - sprawcy kolizji nie była kwestionowana, należało rozstrzygnąć jedynie zakres odpowiedzialności pozwanego, w ramach jego odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody.

W myśl art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W ramach postępowania prowadzonego w zakresie likwidacji szkody, zakład ubezpieczeń ustalił, że ogólna wartość odszkodowania wynieść powinna kwotę 18121,50 zł z tytułu zwrotu kosztów naprawy pojazdu oraz kwotę 5282,85 zł z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w okresie 36 dni. Taką też kwotę wypłacono powodom.

Powodowie M. D. i K. D. żądają zapłaty łącznie kwoty 27481,80 zł w tym:

- 13178,50 zł z tytułu dopłaty do kosztów naprawy pojazdu;
- 13934,30 zł z tytułu dopłaty do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego;
- 369,00 zł z tytułu zwrotu kosztów prywatnej kalkulacji kosztów naprawy pojazdu.

Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia - w znaczeniu prawnym - stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło (por. Kodeks Cywilny Tom I „Komentarz do artykułów 1 – 534” pod redakcją prof. E. Gniewka C.H. BECK Warszawa 2004, str. 838). Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy, trzeba opowiedzieć się za takim sposobem ustalenia odszkodowania, które zapewni poszkodowanemu uzyskanie świadczenia umożliwiającego przywrócenie uszkodzonego samochodu do stanu sprzed wypadku. Dopiero wówczas dojdzie do pełnego odwrócenia skutków kolizji, za którą odpowiada ubezpieczyciel w ramach swej odpowiedzialności gwarancyjnej.

Skoro szkoda w tym wypadku polegała na uszkodzeniach samochodu, awarii pewnych elementów, to siłą rzeczy naprawienie szkody musi doprowadzić do usunięcia tych uszkodzeń i naprawienia lub wymiany zepsutych elementów i urządzeń. Biegły powołany w niniejszej sprawie dokonał wyliczenia wartości szkody na kwotę 31007,57 zł, przy czym w kwocie tej mieści się też wartość podatku VAT 23%.

W ocenie Sądu, ustalenia w sprawie pozwalają w pełni zaakceptować opinię biegłego mgr inż. M. P. i według jego wyliczeń przyjąć koszt naprawy samochodu z uwzględnieniem, że opinia w tym zakresie nie była przez strony procesu kwestionowana.

Tym samym wysokość odszkodowania należnego z tytułu szkody w pojeździe marki M. (...) nr rej. (...) powinna wynieść kwotę 31007,57 zł. Wysokość odszkodowania należy pomniejszyć o wartość już wypłaconego przez zakład ubezpieczeń

odszkodowania tj. o kwotę 18121,50 zł. Dodatkowa odpowiedzialność pozwanego za szkodę, jaką ponieśli powodowie w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 21 lipca 2021 r., powinna więc wynieść 12886,50 zł.

Sąd zasądził zatem od pozwanego zakładu ubezpieczeń na rzecz powodów solidarnie kwotę 12886,07 zł tytułem należności głównej w zakresie wysokości należnego odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 12886,07 zł Sąd zasądził od dnia 28 kwietnia 2022 r., zgodnie z żądaniem pozwu. Zgodnie z art. 14 ust. 1 cyt. ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosownie zaś do ust. 2 cyt. artykułu w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania. Wskazać należy, że już w dacie odmowy podwyższenia odszkodowania, roszczenie powodów, w świetle kalkulacji kosztów naprawy pojazdu wykonanej przez dealera marki M., było w pełni zasadne. Pozwany zakład ubezpieczeń nie podjął żadnych czynności w zakresie analizy stanowiska powodów, poprzestając na uznaniu kosztów naprawy w wyższej wysokości pod warunkiem przedstawienia dowodów poniesionych kosztów naprawy pojazdu, choć, zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, faktyczna naprawa pojazdu nie jest warunkiem koniecznym wypłaty odszkodowania.

Jednocześnie Sąd oddalił powództwo co do kwoty 369,00 zł.

Jak wskazano powyżej, kwota 369,00 zł stanowi należność zapłaconą przez powodów na rzecz P. M. z tytułu wykonania ekspertyzy technicznej, której celem była wycena kosztów naprawy samochodu osobowego marki M. (...) nr rej. (...).

Zgodnie z powszechnie przyjętym stanowiskiem judykatury i opinią doktryny, odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów winno obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie III CZP 24/04. W niniejszej sprawie powód K. D. wystąpił o ekspertyzę, mając na uwadze zaniżenie wysokości odszkodowania przez pozwanego zakład ubezpieczeń.

W judykaturze akcentuje się, że konkretne okoliczności sprawy winny decydować w każdym przypadku, czy poniesienie kosztów ekspertyzy prywatnej na etapie przedprocesowym było obiektywnie uzasadnione i konieczne, stanowiąc element dochodzonej sądownie szkody. W niniejszej sprawie brak jest dostatecznych podstaw do przyjęcia, że sporządzenie ekspertyzy na zlecenie powoda było niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania. Wskazać należy, że pojazd powodów w okresie likwidacji szkody dwukrotnie znajdował się w serwisach naprawczych autoryzowanego dealera marki M., należącego również do sieci naprawczej (...). Zbędne było zatem sporządzanie ekspertyzy technicznej, skoro za wystarczający uznać należy sporządzenie kosztorysu naprawy pojazdu w jednym z tych serwisów. Jednocześnie w postępowaniu sądowym konieczne było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego w tym zakresie. Mając na uwadze wszystko powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie poniesione koszty prywatnej ekspertyzy nie stanowią elementy szkody, a powództwo o ich zasądzenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, nie zasługuje również na uwzględnienie roszczenie powodów w zakresie żądania uzupełnienia zwrotu kosztów pojazdu zastępczego przez uiszczenie kwoty 13934,30 zł, a zatem powództwo w tym zakresie podlega oddaleniu.

Bezspornym jest, że zakład ubezpieczeń wypłacił powodom z tego tytułu odszkodowanie w łącznej kwocie 5282,85 zł, uznając okres najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 27 lipca 2021 r. do dnia 2 września 2021 r. (łącznie 36 dni). Pozwany zakład ubezpieczeń nie kwestionował stawki dziennej najmu pojazdu zastępczego oraz zasadności korzystania przez powoda K. D. z samochodu marki M. (...) nr rej. (...); stan tego pojazdu po kolizji, co bezsporne, wykluczał możliwość jego użytkowania w okresie oczekiwania na naprawę bądź sprzedaż.

Wskazać należy, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 kc, art. 362 i 826 § 1 kc). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu tylko wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. W ocenie zatem Sądu, zachowanie poszkodowanych (powodów) nie może zasługiwać na aprobatę. Powodowie, pomimo odmowy podwyższenia odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu, nie dokonywali jego naprawy i przedłużali okres trwania najmu. Zauważyć należy, że wprawdzie kwota przyznanego i wypłaconego im świadczenia była niższa niż wysokość pełnych kosztów naprawy pojazdu, jednakże wynosiła prawie 60 % tych kosztów, a zatem pozwalała na podjęcie naprawy, przy uwzględnieniu, że powodowie dysponowali środkami finansowymi na naprawę, skoro ponosili koszty najmu pojazdu zastępczego w okresie do początku stycznia 2022 r. w łącznej wysokości 13634,55 zł, z pominięciem tych kosztów najmu, które zostały im zwrócone przez zakład ubezpieczeń w toku postępowania likwidacyjnego. Okoliczność, że powodowie nie zgadzali się z wysokością przyznanego im odszkodowania w toku postępowania likwidacyjnego nie może prowadzić do niezasadnego przedłużania okresu najmu pojazdu zastępczego; przyjęcie takiej interpretacji prowadziło do uznania, że okres najmu pojazdu zastępczego byłby zasadny do czasu uprawomocnienia się wyroku w sprawie o odszkodowanie w zakresie kosztów naprawy pojazdu. Należy również zauważyć, że powodowie ostatecznie podjęli decyzję o sprzedaży samochodu w stanie uszkodzonym, jednakże dopiero w styczniu 2022 r., w terminie ponad pięć miesięcy od decyzji zakładu ubezpieczeń w zakresie kosztów naprawy pojazdu.

Jak wskazano powyżej, Sąd przyjął, za opinią biegłego sądowego mgr inż. M. P., że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego powinien wynieść 19 dni. Sąd ustalił, że zakład ubezpieczeń w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodom zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres łącznie 36 dni. Tym samym uznać należy, że powództwo w zakresie żądania uzupełnienia tych kosztów podlega oddaleniu.

W uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 Sąd Najwyższy podkreślił, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Należy też podkreślić, że proponowana wykładnia nie eliminuje ani nie ogranicza przysługującej poszkodowanemu swobody wyboru kontrahenta, od którego najmie pojazd czy też okresu tego najmu w kontekście czasu naprawy pojazdu. Sprawia jedynie - ze względu na obowiązek zapobiegania zwiększeniu rozmiarów szkody - że zawierając umowę na mniej korzystnych warunkach od proponowanych przez ubezpieczyciela, również co do czasu trwania tego najmu, poszkodowany będzie zmuszony ponieść część związanych z tym kosztów. Mając powyższe na uwadze, należało w ocenie Sądu przyjąć, iż poszkodowani nie dopełnili obowiązku współdziałania przy minimalizacji szkody. Ubezpieczyciel dokonał w toku czynności likwidacyjnych wszystkich czynności, jakie mogły zostać wykonane przy stwierdzonym stopniu współpracy poszkodowanych z pozwanym.

W pkt III wyroku, Sąd rozstrzygnął o kosztach procesu stosownie do art. 100 kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd miał na uwadze, że powodowie wygrali proces w 47 %. Sąd zasądził od powodów solidarnie na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 150,00 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu. Na kwotę tę złożyły się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900,00 zł ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w stawce odpowiadającej różnicy pomiędzy oddaloną a częścią

roszczenia. Należność została obniżona przez Sąd o kwotę 750,00 zł tj. wysokość opłaty sądowej od uwzględnionej części roszczenia.

Nadto w pkt IV i V Sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od stron tytułem uzupełnienia kosztów opinii biegłego sądowego z motywów wskazanych powyżej:

- od powodów solidarnie kwotę 1975,91 zł ((...),13 x 53 %), z tym że również kosztami opinii uzupełniającej orzeczonymi postanowienie z dnia 21 kwietnia 2023 r. Sąd obciążył powodów w całości, mając na uwadze, że opinia została sporządzona na ich wniosek; nie stała się jednak podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie,

- od pozwanego kwotę 952,22 zł ((...),13 x 47 %),

stosownie do art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 113 ust. 1 tejże ustawy.